हवा एष मनुष्याणां भवति। य एतेन हविषा यजते। यउ चै-नदेवं वेद" इति। 'यः' यजमानः, 'एतेन' अग्निकृत्तिका-देवताकेन, 'हविषा', यागं करोति, सोऽयं 'मनुष्याणां', मध्ये रोगरहितः 'अन्नभक्षकः' 'भवति'। 'यथा अग्निर्देवानां' मध्ये 'अन्नभक्षकः, तद्वत्। 'यः', अपि च 'एनत्' कर्म्म, उक्तप्रकारेण वेत्ति, सोऽपि वेदिता यजमानवत् 'अन्नादः', भवति॥

अथ प्रधानहोमादूर्ध्वं उपहोमान् विधत्ते। "सोऽत्र जु-होति। अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहा। अम्बायै स्वाहा दुलायै स्वाहा। नितत्न्यै स्वाहा भ्रयन्त्यै स्वाहा। मेघयन्त्यै स्वाहा वर्षयन्त्यै स्वाहा। चुपुणीकायै स्वाहा" [१] इति। यः पूर्व्वोक्तेन हविषा यजते 'सः' यजमानः, अस्मिन् कर्मणि, अग्नये स्वाहा इत्यादिभिर्नवभिर्मन्त्रैरुपहोमान् जुहुयात्। कृत्तिकेति सप्तानां नक्षत्रमूर्त्तीनां साधारणं नाम। अम्बा-दुलादीनि विशेषनामानि॥

अथ द्वितीयनक्षत्रस्येष्टिं विधातुं प्रस्तौति। "प्रजापतिः प्रजा असृजत्। ता अस्मात् सृष्टाः पराचीरायन्। तासाꣳ रो-हिणीमभ्यध्यायत्। सोऽकामयत। उप मा वर्त्तेत। समेनया गच्छेयेति। स एतं प्रजापतये रोहिण्यै चरुं निरवपत्। ततो-वै सातमुपावर्त्तत। स मेनया गच्छत" इति। अत्र प्रजापतिः इति भाविनी संज्ञा न भवति किन्तु वर्त्तमान एव 'प्रजा-पतिः'सृष्टेरभिधानात्। तेन 'सृष्टाः', सर्वाः 'प्रजाः',पराङ्मुखा एवागच्छन्। 'तासां' प्रजानां मध्ये, 'रोहिणी' नक्षत्रतनुम-